

vilde sælge de i Lovforslaget opførte Skove i Henshold til den bestaaende Lovgivning, altsaa med Fredskovspligt, undtagen for de Skove og Skovstykker, som man erholdt Indenrigsministeriets Samtykke til at sælge til fri Raadighed; og har Finansministeriet i Henshold her til søgt og erholdt Indenrigsministeriets Samtykke til af de paagjældende Skoveiendomme eventuelt at afhænde den under Nr. 3 nævnte Eftebjerg Skov samt Nr. 4 Ledøie Plantage, Nr. 5 ca. 29 Tdr. Land af Ordrups Krat og Nr. 6 ca. 21 Tdr. Land af Geelstov uden Fredskovsforpligtelse.

ad 2. Den udenfor Nørre-Alsløv Skov liggende Forstrandsstrækning er indbefattet under det i Lovforslagets Motiver for Skoven opgivne Areal ca. 170 Tdr. Land og agtes afhændet i Forbindelse med Skoven.

ad 3. Salg af Skovridergaarden ved Nørre-Alsløv Skov kan i Henshold til det, der bemærkedes fra Ministeriets Side ved Lovforslagets 1ste Behandling, ikke finde Sted, saalænge Ministeriet ikke er vis paa, at Skovene paa Falster kunne bestyres paa en fyldestgjørende Maade af een Skovrider. Dette vil jo i væsentlig Grad afhænge af, hvorvidt de ved Loven foreslaaede Salg af nordfalsterke Skove nyde Fremgang, og saafremt dette skeer, vil den Leilighed til at sælge Skovridergaarden, som frembyder sig ved, at den nuværende Forpagtning udløber den 1ste Mai 1869, selvfølgelig blive benyttet. Bemyndigelse til saadant Salg antager Ministeriet at have i Bestemmelsen i Lov af 8de December 1859 (om Embedsmændene ved Statskovene) § 12. Ministeriet maa derfor ansee det for mindre betimeligt, og tillige for overflødigt, at bemeldte Skovridergaard optages i Loven."

Det fremgaaer heraf, at de sædvansmæssige Regler, som af Indenrigsministeriet følges med Hensyn til Bevillinger til Rydning af private Skove, af Regjeringen erkjendes ikke ligefrem at kunne anvendes paa de i Lovforslaget optagne Skove og Skovstrækninger, men at det dog findes foreneligt med Lovgivningen, at

Indenrigsministeriets Samtykke for det Tilfælde, at Lovforslaget bliver Lov, er givet til Afhændelse uden Fredskovsforpligtelse af de 4, udtrykkelig i Skrivelsen nævnte, Skove og Skovstrækninger, som ommeldes under Nr. 3, 4, 5 og 6 i Lovforslaget, nemlig Eftebjerg Skov, Ledøie Plantage, ca. 29 Tdr. Land af Ordrups Krat og ca. 21 Tdr. Land af Geelstov.

Ifølge det saaledes Foreliggende, saavel som efter hvad der fra Finansministerens Side under Sagens første Behandling er udtalt, maa Udvalgets Fleertal ansee det for en Selvfølge, at der, naar Lovforslaget er blevet Lov, ikke vil kunne blive Spørgsmaal om ved Bevilling at fritage andre af de i Forslaget opførte Skove eller Skovstrækninger for Fredskovsforpligtelse ved deres Ophævelse som Statskove end de 4 ovenfor udtrykkelig som Gjenstand for saadan Bevilling nævnte. Da Udvalgets Fleertal nu er enigt om at tilraade Thinget Lovforslagets Vedtagelse, naar Fritagelsen for Fredskovspligt ikke udstrækkes videre ved Afhændelsen, end som her ommeldt, finde vi ingen Anledning til nærmere at undersøge, hvorvidt Indenrigsministeriets Bevillingsmyndighed til at give det af Finansministeren begjærede Samtykke virkelig har været tilstrækkelig, eller om det ikke maatte have været rigtigere udtrykkelig i selve det foreslaagte Lovforslag at begjære Lovhjemmel for de paagjældende 4 Skovstrækningers Afhændelse uden Fredskovspligt. Havde man ikke, efter Alt hvad der foreligger, den Forvisning, at de øvrige i Forslaget ommeldte Skove og Skovstrækninger ville blive afhændede med den sædvanlige Fredskovsforpligtelse, vilde Udvalgets Fleertal, saaledes som Forholdene for Tiden ere, foreslaae udtrykkelig at betinge Saadant. Thi, afseet fra, hvilke Anstuelser hvert især af Udvalgets Medlemmer maatte nære om Hensigtsmæssigheden af den for andre Skove end Statskovene gjældende Lovgivning, og om den Retning, i hvilken en Forandring af denne maatte være tilraadelig, ere vi Alle enige om, at det under de nærværende Omstændigheder ikke kan tilraades at fritage de Skovstrækninger, der afhændes fra Statskovene, for den almindelige Lovgivnings Forskrifter, hvorunder de ved Af-